

Цѣни.

За абониране на вѣстника:

За година 10 л.
 „ 6 мѣсца 5 л.
 „ въ странство за година 15 л.
 „ старъ брой 50 ст.

За обявленията:

1) Въ единъ отъѣтъ:
 На 4 стр. за ціцер. редъ 20 ст.
 „ 1 стр. 1 л.
 „ другътъ стр. 50 ст.

2) Въ два отъѣтъ:

На 4 стр. за ціцер. редъ 50 ст.
 „ 1 „ 3 л.
 За срочни (посемесячни или годишни) обявления се прилагатъ
 всички отъѣтъ.

АЕОНАМЕНТЪТЪ ВЪ ПРЕДПЛАТА
Записването на новъ абонантъ става
всекога отъ началото на текущето
месяцесочие.

Единъ брой 20 ст.

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСНИКЪ

„Всичките права на свободата сѫ основани на правдата; за туй изѣтъта дѣлжностъ на свободата е да защищава правдата“.

Всеки абонантъ има право да си достави загубениятъ брой, но току сѫдътъ получуването на сѫдъбуващиятъ брой. Инакъ, сѫдътъ туй време, плаща като за „старъ“ брой, и то по-много.

Редакторъ-Издателъ
П. БОБЧЕВСКИЙРедакцията е възела за правило да не испльнява никакви поръчки, които не сѫдъти придвижени съ стойността.
За обявленията се плаща сѫдътъ първото публикуване.

Единъ брой 20 ст.

БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4366

Управението на Българската Народна Банка има честь да извѣсти на интересуващите се, че е сключила особна спогодба и съ Осигурителното Дружество „БЪЛГАРИЯ“ за приемане осигурителнитъ му полици, и споредъ тая спогодба не се допушта, веднажъ представенитъ отъ частни лица въ Банката полици отъ това Дружество, да се замѣняватъ, преди истичане срока имъ, съ такива отъ други дружества.

София, 6 Мартъ 1892 г.

Администраторъ:
Д. И. ИВАНОВЪ.

(3—203—1)

За Управлятелъ:
М. ТЕНЕВЪ.

Когато почнѫхме издаваньето на вѣстника, имаше се мотивъ, като новъ, че може да спрѣ, и предплатата не се даваше. Оставатъ ни сега още 10—15 броя до края на годината и, струва ни се, имаме вече право да молимъ за исплащането на абонамента отъ неплатившъ до сега. Молимъ. Имаме нужди.

ГЪРЦИЯ.

Свалиянето на Делияни е злобата на деня. Впечатлението, което тая кралева постъпка произвежда въ населението, е твърдъ и неприятно. Макаръ този министър да е ималъ една до край вѣтърничава политика; макаръ той да е исконалъ за гръцкия финансъ пропасть, отъ която излизаньето имъ става проблематично, — пакъ той се ползува съ голѣми симпатии отъ страна на гръците. Тѣ го твърдѣ обичатъ. Отъ една страна Делияни минава за либераленъ човѣкъ, а отъ друга — разбира гъделя на хората. Гърцитъ сѫ пародъ обвзетъ отъ едно желание да воюватъ, да възстановятъ панхellenismъ, — идеи, които държатъ пакъ, които се склониха къмъ възстановението на Делияни. Не ще и дума, че ратуващето му подъ знамето на тия идеи е дало отрицателни резултати, съсипителни за самата Гърция, по-гърцитъ не чуватъ. Тѣзи хора сѫ имали едно славно мнишко, което ги прави да не могатъ практически да глѣдатъ на сегашнитъ работи.

Новото Министерство е почти безъ боя. То е съставено отъ разпородни елементи и, като такова, пъма программа. Программата му е опредѣлена отъ Краля. Заради туй, гърцитъ искатъ да му пригответътъ единъ сюризъ, като гласуватъ въ прѣстоящите избори пакъ за Делияни.

Мислѣшъ се, че при новия кабинетъ монетниятъ пазаръ ще се по-добри; но очакванията не се оправдаха: сега наполеонътъ въ Гърция има 28 лева 40 ст., т. е. тѣко толкова, колкото имаше и когато падна

Делияни. Това пронестила отъ убѣдението, че новото министерство не е твърдъ солидно. Самите гърци вѣрватъ, че дельтъ мусе броимъ на пръсти. Вече въ иѣко гравадове на Гърция сѫ се държали митингъ въ полза на Делияни и изъ между тѣлната сѫ се чували възможности „долу кралъ!“ Сѫщото се е чувало и когато приятелитъ на Трикуписа сѫ посрѣдвали своите депутати.

Откакъ въ Гърция министерството на Делияни биде растурено отъ кралъ, за тая страна захванъ да се говори много. Ний даваме на читателите си иѣко подробноти отъния, които се склониха за вѣтриното положение на тѣзи земя отъ най-важни и най-видни вѣстникъ въ Атина „Ефимерисъ“.

Като се основава на документи, този вѣстникъ доказва, че въ никоя страна на свѣта не се вършатъ толкова кражби, убийства и измами, колкото въ Гърция. „Въ тѣзи разбойническа страна — казва този листъ — прѣзъ течението на минулата 1891 година сѫ извършени най-малко 2,000 убийства. Всичко това съ грабителска цѣль. Случаитъ на кражби на добитъ възлизатъ на 1709. Земитъ, които се памиратъ покрай гръцко-турската граница, сѫ опълнени отъ гръцки хайдути. Шогранничната стража е съдружена сътѣхъ; тѣ грабятъ заедно. Откраднатитъ иѣща се продаватъ на пазаригъ въ Атина, Лариса и Трикала, а нечалбата си дѣлкатъ братеки“.

Случаитъ на обици, извършени прѣзъ горната година въ самата Атина, възлизатъ на 1177. По съмѣтката на „Ефимерисъ“ атийскиятъ крадци добиватъ отъ 300 до 500 лева на мѣсецъ. А какво прави атийската полиция? „Полицията е всекога съ крадците заедно: крадятъ задружно и живѣтъ въ пълна хармония.“ Ако иѣкой има неосторожността да си съблече горната дрѣха въ иѣко атийско кафе, рискува да се върне у дома си безъ

пей. Тая несприятностъ се случва най-често на чужденците, които не знаѣтъ мѣстните обичаи. Ако иѣкой се оплаче на полицията, тя му отгора я твърдѣ спокойно, че това е погрѣшка, извършена отъ иѣкого: взелъ чуждата дрѣха, като с мислилъ, че взема своята.

По статистическите данни, загубитъ отъ грабежи и кражби, които се извършватъ една година въ Атина, възлизатъ на 800000 до 900000 лева. Раздѣлена тая сумма съ числото на всичките атийски жители, ще излѣзе, че всѣкой отъ тѣхъ е ограбенъ съ 20 лева на година.

Още. Отъ цифритъ, които „Ефимерисъ“ дава, се указва, че случаитъ на разбойничество прѣзъ 1891 година възлизатъ до 135. Телеграфната агенция „Daltzic“ съобщава не отдавна за единъ новъ случай отъ разбойничество, извършено въ Гърция. Тѣзи новини произведе несприятно впечатление въ Европа и гръцкото правителство побърза да опровергае истинността ѝ, като казваше, че въ Гърция нѣма разбойници (?). Добрѣ, ако иѣкое разбойници въ Гърция, кой върши тѣзи разбойничества?

Една статистика, не по-малко интересна, „Ефимерисъ“ съобщава и за пожарите. Пожарътъ въ гръцко е едно срѣдство за да може повече да се краде. Злосторици подналѣтъ къщите и послѣ си служатъ отъ настаняния страхъ и смущение, за да крадатъ и пленятъ. Прѣзъ 1891 г. сѫ станали 14 подобни пожари.

Ако въ Атина, главниятъ градъ на кралството, сѫ били извършени 1177 грабежи въ една само година, прѣставете си, колко такива се вършатъ въ провинциите, а пакъ вече въ селата.

Всички тѣзи данни, съобщени отъ единъ серозенъ вѣстникъ, какъвто е „Ефимерисъ“, значатъ много.

ЮРИДИЧЕСКА АРЕНДА.*

За необходимостта на безспоренъ редъ за възисканието по едностранини дългови обязателства.

Споредъ членъ 1-и отъ Гражданското Съдопроизводство, на разрѣшенето на съдебните учрѣждения, въ исковъ редъ, подглѣтъ само „прѣзира“ (спорове) за гражданско право. Безъ да се г.ѣда на туй начинъ съдъници сѫ прѣтрупани съ искове по дългови обязателства, неоспорими отъ дължниците.

Исконитъ редъ за възискание по такива обязателства не е никакъ пуженъ и е за всички стѣснителни: сѫдънитъ че сѫ доволни отъ туй, гдѣто такива дѣла, ако и да не искатъ напрѣгане ума, отнематъ имъ безполезно вѣдомето, което бихъ употребили за разглѣдане други спорни дѣла; кредиторитъ се оплакватъ, гдѣто ги кара законътъ безъ нужда да отварятъ процеси по непрѣпирни и да губятъ нацизънно вѣдоме за явяване въ сѫдъ и протакаване безспорни имъ искове; дължниците (ако и не всички)

*) Прѣдъ видъ на новото Гражданското Съдопроизводство въ нашите съдъници и въ отваримъ настоящи отъ дѣла, на всѣките вѣдомости практически бѣзъвъзможни да се извѣждаатъ, ако се извѣждаатъ, то съдъници сѫ извѣждана въ сѫдъ и прѣтрупани съ искове по съдебната част и, илюбъ, по правово, съ конто на искътъ и възможните юридически, практици и теоретични.

АДРЕСЪ:

За писма и ръководства:

До Редакцията

За пари (въ болоче и земли)

До П. Бобчевски

РЕДАКЦИЯТА И АДМИНИСТРАЦИЯТА

се помеща въ домъ Бобчевски,

№ 335, срещу Централната

градска градина.

Редакцията не отвѣтира за

сдѣржането на публикуван-

ието писма и съобщения, които не

са отъ спечелените и

документи.

Неупотребените ръководства

се връщатъ, ако се платятъ

пощенските разноски.

Неплатени писма не се

приематъ.

Единъ брой 20 ст.

К. И. М.

Мислимъ, че говоримото тукъ измѣнение е потрѣбно, докъде наложище. Само, явява се нужда въ този случай да стане сѫщевръзменно измѣнение и въ цепълнителната процедура, именно, да се увѣличи, собственно за тия възискания поне,

срока за доброволното имъ исплащане; защото пъкът би бил твърдъ тежко и съсъмъ чуждо за нашия българинъ да се види на втория или третия денъ, от изтичането на дата на записа, със съвестните възможности да се избави от процесните разходи — е хубаво, полезно и потръбно, по такива безспорни дѣла, но и сътуй да имъ се натрапва бързото испълнение — е съчинително за дължника: никой безспоренъ дължникъ не би искалъ да бѫде неактуаленъ платецъ, ако би могълъ непрѣмънно да посрещне дълга си. Акъ не се нацрани измѣнение въ испълнителната процедура, може да се прибави къмъ съдопроизводството единъ новъ членъ, който да заставя дължника да поставятъ срока за исплащането на дълга, както това е въ съдопроизводството на мирови съдилища искове по-долу отъ 100 лева. — Ред.

СЕДМИЧНИ БЪЛГАРИ

В Ж Т Р В Ш И

— Въ «Софийски Общински Вестникъ» с помѣстено „Изложение на работите по прѣустройство на града София прѣз 1889, 1890 и 1891 год.“ Споредъ него, въ нашата столица сѫ открыти 80 нови улици, които и сѫ вече шоссирани, заодно и съ площади и съ площици; дължината на шоссирани улици е 29,300 ногометра. Съборенитетъ, за пропарването имъ, здания сѫ 1698; новоостроението — 1476 (съ „Ютъ-Бунаръ“ заедно). До 1889 год. столицата имала пространство отъ 331⁵²²⁵ хектара, а къмъ 1892 година — 737¹⁵¹⁷ хектара (съ присъединеното село Подуени). Като се взематъ и всички други разходи по устройството на града, общината въхарчила въ тия три години 7,500,000 лева плюс излишъ.

— Въ сѫщина вѣстникъ се срѣща и единъ кметски приказъ, съ който за въ бѫдеще се уредява чистотата въ частните дворове: сметътъ ще се исхвърлятъ съ градски коли и подъ гръжнатъ — на общинското управление, а гражданинъ — стопани на зданията ще плащатъ (отъ 1-й Априлъ т.г.) определенъ годишни такси, съобразни съ вида и големината на тия здания. Такъ мѣрица, то се нае, се простира и за Погребени и за Ютъ бунаръ.

Бато сътъ, ний ще се похвалимъ съ наше тукъ кметство: то вече отдавна има сѫщата такси грижа (неаккуратното є испълнение е въ нестрогия контролъ) и важното, безъ да влезе мястокъ особена такса отъ гражданинъ си. Види се, не е счело това за възможно, защото поборомаскъ иматъ свои коли и добитъкъ, та ще прѣдпочетътъ сами да исхвърлятъ смета си, вместо да даватъ пари.

— Българското Централно Стенографическо Дружество въ София се възстановило и прѣдложило издането си „Стенографически Вѣстникъ“ брой 10-и на който се получи и у насъ.

— Г. н. А. Тодорановъ, прѣподавателъ въ Русен, държавна реална гимназия, распратилъ покана за записване спомощници на книгата „Поминъкъ“. Първата частъ ще се занимава съ разяснение начинътъ за приготвяне масло и сирене, съставъ и свойства на майката и прѣ. Книгата ще има около 4 голѣми коли, а цѣната є за абонати 70 ст., за други — 90 ст.

— Тука не се изискватъ красноречиви думи за уѣзднение, че такова жълковство е нужно: най-красноречиво и служи обстоятелството, че ниска рѣжковство по тажки важни и прѣважна частъ въмаме, — обстоятелство, за което всѣко тълкуване е излишно! — казва самъ авторътъ Г. А. Тодорановъ.

Стопанската у насъ книжница трѣбва да съдействително да се поддържа, юмъ се заставява хора да възбогатътъ; за туй ний отъ все сърдце прѣпоръжватъ труда на г. Тодоранова и му желаемъ пълна спомога.

— Станимашкото Градско-Общинско Управление е вече сериозно помислило за реда на доставянето прѣдметътъ въ идущето Пловдивско изложение и се въбрнжло къмъ гражданинъ си съ печат слово, за да се явяватъ прѣдъ общинска комисия до 1-й Май съ своята заявление върху подобностътъ на даванетъ си за изложението прѣдметъ въ специаленъ павилионъ, като ги освобождава отъ гербовъ сборъ по това.

— Варненецъ, г. Н. Д. Филиридовъ, прѣвѣлъ една комедия, въ едно дѣйствие, подъ име „Съ условие да хъркашъ“ и сега распратилъ покана за записване спомоществователи.

— Замолени сме да дадемъ внимание на една дописка отъ Ст. Загора въ Пловдивския в. „Малъкъ Вѣстникъ“. Тукъ нѣкакъ иска да разбие нашиятъ съобщения отъ Ст. Загора и се опрѣль на лицътъта ужъ на нашия дописникъ, когато върва, безъ да се съмнѣва, че този написъ дописникъ е нѣкакъ си Козаровъ, който билъ училищенъ инспекторъ тамъ.

Ний оставихме тази дописка съ, врѣме, защото напада съвсъмъ неизвестно на място лице, кое може би само ще подири правдата чрезъ написането документално свидетелствува; но, види се, и този господинъ не се съмнѣва, че този написъ дописникъ е нѣкакъ си Козаровъ, който билъ училищенъ инспекторъ тамъ.

Ний оставихме тази дописка съ, врѣме,

защото напада съвсъмъ неизвестно на място лице, кое може би само ще подири правдата чрезъ написането документално свидетелствува; но, види се, и този господинъ не се съмнѣва, че този написъ дописникъ е нѣкакъ си Козаровъ, който билъ училищенъ инспекторъ тамъ.

По сѫществото на дописката нѣма какъ и да се опровергава: всичко паточно и съвръзано съ Козаровъ. Крепи въ „по старостъ“ е на редакцията, какъто и удивителната, защото редакцията не дѣли нищо съ своите дописници, а внимава само въ фактоветъ. У насъ е важно уволнението по старостъ, — нѣщо, което ний желаемъ да срѣтнемъ по често . . . А г. Ив. Драганова познаваме лично: той не е вчешенъ съ сѫдия и не е уволненъ по „изпитание на дѣлъстъ“. (Нѣма ли да се каже, че тогатъ, той ще да е дописникъ за себе си? . . .) Ами за училищата, че сѫ затворени, лажа ли се, или не е за укоряване? Безразлично кой е „подкоросъзъ“ — скандализътъ съ факта. Ами защо не се поглѣдне и това, че нашиятъ дописникъ съобщаваше и за отличната срѣща на г. Д-ръ Стояновъ? Пли това не отърва да е съзнатъ Козарова, та не пиде на скроеното? . . . Не сѫ хубави работи.

Сега да споменемъ, че отъ Ст. Загора се мѫжатъ да ни измамятъ: праќатъ ни съобщения съ исевдонаима на г. дописника ни. Но ний, именно, не се поваждаме, — Чудимъ се само, че, когато е работата по вѣстници, стараєтъ се да напакостеваме, а не да помогнемъ?

МѢСТИХ

— Миниатюра на Съборната църква служение Негово В. Прѣобрѣщенство Митрополитъ г-н Симеонъ, който и държи една дълбоко назидателна рѣча върху вѣспитанието. Църквата бѣше пълна съ народа и приятно бѣше да глѣда човѣкъ съ какво дълбоко винение въ съвѣршила тиница се нормъзажах думитъ на И. В. Прѣобрѣщенство. Иска ни се да вѣрваме, че постолинътъ такива близки съмъ живота проповѣди могутъ да постигнатъ желаннитъ успѣхи, особено като нехоятъ отъ твърдъ влиятелния чрѣзъ своите достопинства нашъ архиепископъ.

— Съ прѣкърбие констатираме, че въ нашата града отъ нѣкакъ и други мѣсесъци вече 3—4 търговски къщи се обявиха за несъстоятелни. Умишленътъ ежъ или ежъ павилионъ — все същъ не могутъ да бѫдятъ отъ охолностъ.

— Тази срѣда търговъжъ, за „Хаджилъкъ“, на Свата Гора 23 душъ нови поклонници изъ Търновския окръгъ! Писано ни бѣше прѣди нѣкакъ брой отъ Разградъ за друга голѣма група пѣтници хаджи.

— Пътническиятъ тренъ Русе — Варна почникъ да иде въ срѣда въ 3½ часа слѣдъ пладнѣ вмѣсто въ 5½ часа, т. е. пощенскъ тренове стапахъ два пъти въ седицата: не-дѣля и срѣда. Това е за улеснение на пътниците, по поводъ на двойнагъ съобщения по море съ Цариградъ.

— Още прѣди единъ мѣсесъцъ и по-вече бѣхме съобщили за тази вечеръ, че ще има забавителна вечеринка, дадена отъ учителките при дѣвическата гимназия и др. — Сега се научаваме, че била отложена за срѣчу Томината недѣля — 11 Априлъ.

Прѣставленето, което гласи че г. г. назордитъ учителъ и други любители (драмата „Иванку“) щѣла да се даде на 24 того (срѣду Благовѣщене). Сърдѣли се нѣкакъ гдѣ, дѣто сме казали, че парите ще прѣдставленето съ назначаватъ за покупки на бѫднитъ ученици за Велик-дѣнь, вмѣсто да кажемъ, че сѫ за общинската библиотека. Библиотеката нѣма нужда отъ помощи, защото 3000-тъ лева на година, които отпуска за нея общината ни, сѫ доста добри пари, като се намира та въ това сравнително завидно положение сега. Нека всичко толкова да се уреди и ний ще сме блажени.

Относително хвашанието ми на единого акционера, азъ ще кажа това, които и той самъ не отказа, че показа прѣдълътъ съ мѣстната гимназия и др. — Сега се научаваме, че била отложена за срѣчу Томината недѣля — 11 Априлъ.

Прѣставленето, което гласи че г. г. назордитъ учителъ и други любители (драмата „Иванку“) щѣла да се даде на 24 того (срѣду Благовѣщене). Сърдѣли се нѣкакъ гдѣ, дѣто сме казали, че парите ще прѣдставленето съ назначаватъ за покупки на бѫднитъ ученици за Велик-дѣнь, вмѣсто да кажемъ, че сѫ за общинската библиотека. Библиотеката нѣма нужда отъ помощи, защото 3000-тъ лева на година, които отпуска за нея общината ни, сѫ доста добри пари, като се намира та въ това сравнително завидно положение сега. Нека всичко толкова да се уреди и ний ще сме блажени.

— Не е истина, че акционерътъ билъ казаванъ че прѣдълъ видъ на случилото се, не щѣди да доказаатъ другъ пътъ на застѣнане, или, ако дѣйдѣли, щѣли да мѣлчътъ. Това може да си е въобразявалъ само вашия дописникъ, защото слѣдъ моето поканаване още сѫщата вечеръ съмъ съзнатъ за защитници на състѣненото вѣче въ града и дѣланъ.

Отъ това виждате, г-н Редакторе, че азъ никога не съмъ оскарбявалъ че съмъ вършилъ пѣкакъ „беззакония“, както сте си по-мислили вън. А търбаше, прѣди да обнародуватъ съмъ заплатата на дѣловодителя съ думитъ: „Вий прѣдлагатъ такава заплатъ по чисто партизански причини“. Азъ му възразихъ, че Устава забранява да се разискватъ партизански и други подобни „въпроси“ и че той не може да нарушава устава и да ме напада, толкъсъ по-вече, че азъ съмъ и полиция. Никакви заплашвания за исхвърляне нѣма, а, напротивъ, като видѣ не-годоването на по-вече отъ акционерътъ, Янку Торбовъ самъ напусна застѣнането.

— Градското даждие не вѣрваме да има граждани, които иматъ повече отъ 2000 жители, съ цѣлъ да се образува една приходна статия на градовете, които подиръ Руско-Турска война и тѣй иматъ голѣма нужда отъ источници за да могутъ да бѫдятъ поправени. Противъ това даждие не вѣрваме да има граждани, които разбиратъ интересъ на градъ си и развитието на съгражданите си. Ако законодателътъ се е рѣжоводилъ отъ тая благородна идея при издаването на закона и ако той, водимъ отъ либералнитъ начала на основния законъ, това даждие не оставилъ може да се каже почти подъ чистото самоуправление на общините, то съ туй никога не е ималъ и не може да има намѣренето да постави разширението на търговията съ зависимостъ отъ това даждие, защото това било явно противопоставено на дѣржавните интереси. Цѣлътъ на закона е била и сътъ една страна да образува една сериозна статия въ приходния бюджетъ на Общинските Управления и отъ друга, като запази отъ съсъздаване търговията — главния лостъ на промишлеността въ всѣкакъвъ видъ.

— Градското даждие не вѣрваме да има граждани, които иматъ повече отъ 2000 жители, съ цѣлъ да се образува една приходна статия на градовете, които подиръ Руско-Турска война и тѣй иматъ голѣма нужда отъ источници за да могутъ да бѫдятъ поправени. Противъ това даждие не вѣрваме да има граждани, които разбиратъ интересъ на градъ си и развитието на съгражданите си. Ако законодателътъ се е рѣжоводилъ отъ тая благородна идея при издаването на закона и ако той, водимъ отъ либералнитъ начала на основния законъ, това даждие не оставилъ може да се каже почти подъ чистото самоуправление на общините, то съ туй никога не е ималъ и не може да има намѣренето да постави разширението на търговията съ зависимостъ отъ това даждие, защото това било явно противопоставено на дѣржавните интереси. Цѣлътъ на закона е била и сътъ една страна да образува една сериозна статия въ приходния бюджетъ на Общинските Управления и отъ друга, като запази отъ съсъздаване търговията — главния лостъ на промишлеността въ всѣкакъвъ видъ.

— Градското даждие не вѣрваме да има граждани, които иматъ повече отъ 2000 жители, съ цѣлъ да се образува една приходна статия на градовете, които подиръ Руско-Турска война и тѣй иматъ голѣма нужда отъ источници за да могутъ да бѫдятъ поправени. Противъ това даждие не вѣрваме да има граждани, които разбиратъ интересъ на градъ си и развитието на съгражданите си. Ако законодателътъ се е рѣжоводилъ отъ тая благородна идея при издаването на закона и ако той, водимъ отъ либералнитъ начала на основния законъ, това даждие не оставилъ може да се каже почти подъ чистото самоуправление на общините, то съ туй никога не е ималъ и не може да има намѣренето да постави разширението на търговията съ зависимостъ отъ това даждие, защото това било явно противопоставено на дѣржавните интереси. Цѣлътъ на закона е била и сътъ една страна да образува една сериозна статия въ приходния бюджетъ на Общинските Управления и отъ друга, като запази отъ съсъздаване търговията — главния лостъ на промишлеността въ всѣкакъвъ видъ.

— Градското даждие не вѣрваме да има граждани, които иматъ повече отъ 2000 жители, съ цѣлъ да се образува една приходна статия на градовете, които подиръ Руско-Турска война и тѣй иматъ голѣма нужда отъ источници за да могутъ да бѫдятъ поправени. Противъ това даждие не вѣрваме да има граждани, които разбиратъ интересъ на градъ си и развитието на съгражданите си. Ако законодателътъ се е рѣжоводилъ отъ тая благородна идея при издаването на закона и ако той, водимъ отъ либералнитъ начала на основния законъ, това даждие не оставилъ може да се каже почти подъ чистото самоуправление на общините, то съ туй никога не е ималъ и не може да има намѣренето да постави разширението на търговията съ зависимостъ отъ това даждие, защото това било явно противопоставено на дѣржавните интереси. Цѣлътъ на закона е била и сътъ една страна да образува една сериозна статия въ приходния бюджетъ на Общинските Управления и отъ друга, като запази отъ съсъздаване търговията — главния лостъ на промишлеността въ всѣкакъвъ видъ.

— Градското даждие не вѣрваме да има граждани

ръшнитѣ градове почи съвършило се отсамътъ от Русенския пазаръ, а селяните отъ окръжката имъ си основаха селски люспици, дълъгъти на които пазаруватъ отъ други съдни градове, като Силистра, Свищът и пр. При такова необмислено ходиство ний прѣкарамъ цѣли три години и, когато вече се надъже измѣни въ улеснение на търговията безъ да се нацърби разбира се чито на сантимъ приходна цифра отъ октюбърата, за голъмо нашудиление, виждамъ противното: Кметството съдѣтъ си обивленія отъ 29 Януари № 390 и 20 того № 692 и измѣнението правилника за събирането на даждието, като че нарочно е поставя въ разрѣзъ съ интересите на търговията въ градът и въобще и съ интересите на търговията градътъ частно. Това просто прѣкарънине къмъ интереси имъ дадо поводъ да се съберемъ на 24 того въ помѣщицата на Първата Българска Търговска Камара за да обмислимъ какъвъ modus vivendi да се изпълни, што и прихода отъ даждието октюбър да се не намали и търговията на градътъ имъ да се не състапи. За улеснение на разискването и за да може да се добиеде до единъ то благоприятенъ резултатъ, замѣрихме за нуждено да поискамъ нови правила, за октюбър отъ Общинското Управление, за които цѣль и отредихме една комиссия отъ 5 души търговци, които да се представятъ на Кметъ лично, да му обяснятъ работата каква е и да му поискатъ правилника. Господинъ Кметъ обаче не само, че имъ не уважиши и не удовлетвориша просбата, но и създи не кметски изражения чутъ ли имъ не отказалъ въ правото да се интересуватъ за той въпросъ. Прѣдъ видътъ ироиче на изложеното, за истинността на което гарантирамъ, ний прибѣгвамъ съ настоящето си до Васъ, Господинъ Управителю, съ молба да ходатайствувате прѣдъ надлъжното Министерство: 1) да се не утвърждава търгътъ за даждието октюбър, които бѣше обявенъ за вчера; 2) да се обяви новъ търгъ за слѣдътъ три мѣсяци, та да може въ тоя промеждукъ да се урегулира удобенъ за търговията начинъ за събирането на даждието октюбър и 3) да се предпиши на общинското Управление да свика съвместно съ Постоянната Комисия, съгласно дѫхътъ на закона (чл. 4 и забѣлѣжкѣ му) 24 души граждани търговци, съ които заедно да обмисли правилника за събирането на даждието и да установи такситетъ на всѣки прѣдъвидътъ на закона.

Речиното ий ходатайствуамъ, Господинъ Управителю, освѣти по съображеніята изложени по горѣ, но още и по слѣдующи съображенія:

1-о) защото настоящия търгъ освѣти че съ много късно обявенъ, та не остана никому въреме да узнае какви сѫ условията и какъвъ съредѣтъ за събирането на даждието, но и правилника, които трѣбва да регулира а тоя въпросъ, пригответъ бѣше една на 20—21 того;

2-о) защото съ искането 4500 лева залага съ правоучастие въ търгътъ съ нарушеши редътъ за подобни търгове, споредъ които залага съ иска заради тригодишната наемъ, а за една година, като за слѣдующата остане сѫщия и т. н., та съ това да се даде възможност да конкуриратъ и повече хора; и

3-о) защото въ новия правилникъ, по които ще събира даждието, такситетъ сѫ уломъненъ безъ да се събира за това особено събрание, което по чл. 4 отъ закона за октюбър е единственото компетентно събрание за това, улъмъване—нѣщо, което е сѫществено нарушение на закона, понеже нарушава правата на гражданите;

Благо съмъ увѣренъ, че нашето ходатайство ще бѫде уважено отъ Васъ и почитаемото Министерство, съмъ съприличното къмъ Васъ почитане.

Гр. Русе, 26 Февруари 1892 г.

(Слѣдватъ подписътъ на около 200 души).

Както се вижда отъ прошението, г-да русенскиятъ граждани напиратъ най-много на това, че Общинското Управление трѣбва да прави увеличения и намаления въ такситетъ само въ застѣдание отъ 24 души най-облекчили граждани, и това основаватъ на чл. 4 отъ закона за октюбър. Тука се явява недорумънче: имали ли сѫ г. г. гражданинъ въ вниманието „Прѣдложението по закона за октюбър“, утвърдено съ указъ на 16-и Декември 1889 година? Да ли, то есть, тѣ сѫ правили оплакването си и въ съображеніе съ това Прѣдложение? Защото, споредъ това прѣдложение, текстътъ на чл. 4 е измѣненъ и мяжно е да се вѣрва, че 24 души граждани иматъ роля въ отрѣдѣлението размѣра на такситетъ: такситетъ за октюбър, съ които се създава застѣдание отъ още 24 души, е отъ 1883 г.; слѣдната, когато се създава съвѣтъ, а Прѣдложението е отъ 1889 год., когато общински съвѣти вече иматъ. Не за туй ли ще да е това прѣдложение, като поставя сѫщия този членъ (4-и) тѣ: „Градските общински съвѣти (въ закона за октюбър: „Общинското Управление“ — Ред.) могатъ съ постановление, присто отъ $\frac{1}{2}$ отъ прѣстѣстоющите на засѣданіе членове да улъмъватъ и/и умалъватъ такситетъ“ и пр. Тука не се виждатъ вече 24 души и то, може би, защото има вече съвѣти общински. (Казвамъ, може би, защото . . . нашето законодателство крие съвѣти мотиви, кога обнародва законы, и затуй остава всѣкой да влизи само въ архивъ на Народното Събрание за разбере. Даже и Дневниците му въчѣтъ не може да имѣтъ, освѣти само въ учрѣдението, ако има щастие да бѫде приеманъ за такива главоболия на чиновници-

тв. Ако поглѣднемъ законите на други градови, ще намѣримъ всичко, което е докарало закона, и съ хиляди други обяснения, циркуляри по въвеждането имъ въ сила, доклади на камаратата и прч.)

Ний не глѣдамъ оплакването по спрѣвѣдливостъ, защото то говори за себе си по поврѣдата за търговията, а глѣдамъ по законностъ, та намирамъ го безъ законна почва, относително пристѣстоющето на други граждани въ общинския съвѣтъ, който е пакъ отъ граждани. Само ако въ думите „ $\frac{1}{2}$ отъ прѣстѣстоющите членове“ се разбираятъ и 24-тѣ души, както сѫ внесени въ стария чл. 4—тогавъ ще поддѣствува оплакването.

Огът своя страна, ний, като сме бивали често слушатели на стълкновения между общинско управление и граждани почти всѣкаждѣ, поканвамъ вниманието на правителството да уреди този законъ въ интересите и на търговици — граждани. Тия карацици не произлизатъ отъ лачани дъртове, а отъ материални.

Винната индустрия въ Варна

(По поводъ на изложенето на Варненски Окр. Управител върху състоянието на окръга прѣвъ 1890—1891 година.

I.

Нашиятъ Окр. Управител се хвали гордо съ Варненските лози. „Градътъ Варна се намѣрва подъ склона на една възвишеностъ, на която полегатата страна къмъ морето е покрита едва ли не съ най-добри лози въ Княжеството“ — казва г-нъ управителътъ. Хвали се той, както би направилъ всѣквой, като вижда прѣизобилия даръ отъ природата къмъ Варна: нѣма съвѣршено никакви спрѣки за да излиза отъ Варна най-прѣвъходно и най-прочуто вино! Но . . . (нали сме си все ний?) г-нъ управителътъ на друго място казва: „Въ обработването на лозята и фабрикуването на вината нѣма почти никакво измѣнение, а си взрви по старому“. — Съвѣрбъ се поражда въ човѣка, когато глѣда какво богатство има по настъпъ, па изобщо изъ нашата държава, а то стон или се прахосва разбойнически, безъ цѣна, безъ да се съзнава, че единичното и, въ послѣдствие, общото осиромашване е именно отъ туй . . . Въмѣсто да струва то левоне, ний го продавамъ за, че пате . . . Разбира се, никой не ви е кривъ, а сами сме си криви, но пъкъ не трѣбва ли да си отваряме съ всички вътрѣшни срѣдства единъ другимъ очитъ, та да се свѣстимъ и само да се не оплаквамъ и да роптаемъ срѣщу други?

„Въ околността на гр. Варна вирѣжатъ слѣдните видове грозѣ: 1) Мавроматъ, 2) Сарж чибукъ, 3) Карджъкъ (Марашъ), 4) Чаунъ-юзюю, 5) Мискетъ, 6) Каджънъ-бармакъ, 7) Шампианъ, 8) Разакия, 9) Разакия черна, 10) Дамцианъ, 11) Плаждакъ, 12) Кара-герекъ, 13) Вѣль-кукорку (Кунгъ-юзюю), 14) Ирѣлава, 15) Бѣла мискетъ, 16) Пенка (Гервъ-гъюмлекъ), 17) Екши-кара (Черно-кислъка) 18) Винянка, 19) Ичель (Коюнъ-гъюю), 20) Думашъ-кара, 21) Каджъ-каржъкъ (Димитръ), 22) Панааска, 23) Черенъ-димътъ, 24) Шимъ-юзюю, 25) Земпера-юзюю, 26) Таушанъ-кавъ, 27) Василикъ-юзюю, и 28) Кабакъ-юзюю.“ А изъ окръга вирѣжатъ още п: Търпачка, Бѣла градина, Лесича-шапка (Тилиси-курикъ), Кечимеси, Карда-фжетъкъ и прч. и прч. — Значи, нашиятъ градъ е обединенъ съ единъ даръ, който, ако се цѣнѣши, би направилъ града прочутъ съ своята вина на търговия повече и отъ Бордо, — единъ западенъ френски провинциалъ градъ, имѣющъ по-малко благоприятни условия!

Г-нъ управителътъ, въ своите грижи за провидането на тѣзи индустрии тукъ, като създава всичката ѹ важностъ, като констатира, че има възможностъ да се развие търговията съ вина, ако се иматъ инициатива и сдружаване (така нали все тия дѣлъ пѣнца създаватъ настъпъ въ всичко?) Дайте ни само да се приемимъ единъ-другиму, че сме ужъ желали общо добро . . .), като вижда, че нѣма изненъ отъ вина само запущо вършилъ работа съ „стига ни въмъ толкоъ“, — г-нъ управителътъ взема самъ инициатива по възможния инициаторъ, той прави прѣдложение на тукашния окр. съвѣтъ, да се заеме да обработва и фабрикува по освѣршаването способъ по-новъ на населението. Тѣзи благородни членове на управителътъ, ако се вземе добре въ внимание отъ окръга и съвѣта му, ще трѣбва да се съчете точно бащинска и би съставлявали

даже паметникъ на винната търговия тукъ. Какво поб-добро отъ това? Като че пещностето се завира въ рѣцѣтъ и, а ний имѣемъ още! Мишка грозодоберъ търгъ ставаше тукъ за плаща на държавните лози, прѣдъ посаши, дѣто се казва, а ний единъ-другъ до като се измамимъ, за да вземемъ по-ефтино, че не отървала, дойде и заграби човѣкъ чакъ отъ София! И прѣставѣте си: човѣкъ донесе и съждовете си и хората си чакъ отъ тамъ, и пакъ му отърваше, пъкъ тукъ тукъ дигаме рамена и вежди! Види се, тѣй ще правимъ и въ идущи грозодоберъ . . .

Прѣдложението на г-на управителя къмъ министърата сесия на окр. съвѣтъ за държавните лози ний пригъщамъ съ възхищение и, като вземамъ думата по този отъ гоѣмъ интересъ въпросъ, мислимъ да поговоримъ върху испълнението му. Г-нъ управителъ хвърля самъ мисълъта прѣдъ вниманието на окр. съвѣтъ, а умъчава — и твърдѣ-основателно е — всичките посъдователни мѣрки, които се явяватъ нужни за осъществяването ѹ, по отношение интересите на окръга и отдѣлно на държавата.

КНИЖНИНА

НОВИ КНИГИ И СПИСАНИЯ.

Получени сѫ въ редакцията ни слѣдните нови книги и списания:

1) „Мисълъ“, списание за наука, литература и критика, Год. I. Книга V. Мартъ. Редакторъ Д-р К. Кръстев. Абонаментъ: за година 7 лева, за ученици 5 лева. Съдържание: I. Оригинални и прѣводни статии: Нѣколко думи по редовното въспитание на дѣца; Наклонностъ къмъ упражнението, отъ Д-ръ Лагранжъ; Нѣколко думи за мисълъ и съзначението на малките дѣца; Бѣлѣзки за Коменски. II. Пробни уроци: братъ и сестрица, отъ IV класъ, отъ Т. Икономовъ; Извличане съдържанието; Путичесие; Дѣло Господъ види всичко; II-ро отдѣление; Къмъ родителите. III. Критика и библиография: Художествено-мистическо образование. IV. Малки извѣстия, V. Хроника и прч.

2) „Искра“, илюстровано научно литературно списание. Редакторъ и издавателъ В. Порданиновъ. Год. III. бр. 10—11. Октомври и Нояври. Абонаментъ: Годишъ 12 лева, за ученици 10 лева. Съдържание: На татковъ гробъ, расказъ отъ И. Ганка (Родъ правъ). Върбевъ: Пѣсъ за отиващите на Царъ Симеона въ Народъ отъ П. Ивановъ; Продължение на Ивановъ (плакатъ); Пѣсъ за отиващите на Царъ Симеона въ Народъ отъ З. Кировъ; Европейски момиче, съвѣрбъ, приказка; Алегенда, стихотвърдъ, отъ И. Килифоровъ; Миниатюра (V кн.) отъ Ст. Занковъ; Гласътъ на свѣтѣтъ, расказъ; Края на сълъчевата система; Жъртва отъ обществената безправностъ, расказъ отъ Върбевъ; Народното образование въ С. Америка, прѣвъ Д. Хр. Бояновъ; Нова история за въздушното електричество; Моралъ и социалнът взглядъ на Толстой, прѣвъ Върбевъ; Иванъ Александровичъ Гончаровъ, съ портрета му, отъ Върбевъ; Народни умотворения; Научни поиски; Библиография, и пр.

3) „Вънѣсътъ“ (Vnѣsъtъ), списание (плакатъ, романъ) прѣвъ. Върбевъ: Пѣсъ за отиващите на Царъ Симеона въ Народъ отъ К. Фламаринъ. Прѣвътъ отъ руски Б. С. Сулимановъ. Издава В. П. Сулимановъ и Г. Шипченъ. Шипченъ, Скоропечатница на Д. Камчовъ, 1892 год. Стр. 112. Цѣна 1 левъ.

4) „Кратко ржъводство по винарството.“ Прѣготвление на националните вина, обстрѣннието и наричаването имъ въ шинкета. Отъ Хр. С. Георгиевъ (учителъ по винарство и лозарство въ Държав. Земед. училище въ с. Садово). Собствено издание. Пловдивъ. Търговска печатница 1892 год. Стр. 87. Цѣна 1 левъ и 20 ст.

5) „Лоза“, мѣсечно списание. Год. I. Кн. 2. Издава Младежка Македонска Книжкова Дружина. Абонаментъ: за година 6 лева. Съдържание: I. Нѣколко думи по възрасъ за народността; II. Езикътъ, свѣти Климентъ и свѣти Европея; III. Два члата, (И. Вазовъ) отъ II; IV. Едно въспоминание, расказъ отъ Г. Баневъ. Шипченъ, Г. С. Соповъ; VI. Солунъ (описание, отъ Revue de Denks Mondes) VII. Едно кратко обяснение по Македония; VIII. Едно кратко обяснение. — Съдържание: „Черно-Море“ и до 31 день ще се продава на публични търгъ $\frac{1}{2}$ часть отъ една кмѣна въ гр. Д-бричъ, въ I участъкъ, подъ №. 384, при съсѣди: Руси Енчевъ, Димитъръ Господиновъ, Иванъ Келевъ-Баевъ, глуха улица и Захарий Мѣдниковъ; оѣщена, частъта, 260 лева, при надлежка на сирачето Фатме Джеранъ Османова.

Горѣноменжата частъ е собственна на малътъ, която притежава по наследство отъ баща; ще се продава въ тѣхна полза, съгласно чл. 67 отъ закона за наследството, обявявамъ, че отъ посъдното трикратно обпардяване настоящето въ вѣстникъ „Черно-Море“ и до 31 день ще се продава на публични търгъ $\frac{1}{2}$ часть отъ една кмѣна

Търговски щпорасписъ

(Справки чрез Администрацията).

	л. ст.		л. ст.
Кафе, I качество, килограмъ	2 20	" ценен (Инглътъ) килото л. зл. 2.80	
" II "	2 5	" " 4.60	
" III "	1 45	Маркинъ Франц. Марк. I к. к. 10, 11, 12, 13	
Захаръ торуба, I качество, килограмъ	— 52	дузината л. зл. 105, 115, 120, 135	
" II "	— 50	" Микетъ " 85, 91, 95, 105	
" касса I "	— 60	Приказа каварасъ № 18/24 I цфна	12.40
Съвици Белгийски	1 20	" 18 " " 11.70	
Пиперъ черв.	1 25	" 18/20 " " 11.90	
Канела	1 10	" 22/24 " " 12.60	
Карамфилъ	1 40	" 24 " " 12.80	
Орица Английски, чувацъ	31 50	" 18/24 П " " 11.90	
" Ризонъ "	51 50	" 18 " " 11.30	
" Женевски "	47	" 18/20 " " 11.70	
" Ионески "	43	" 22/24 " " 12.30	
Чай редовенъ, касса	19	" 24 " " 12.40	
Къдъл Белгийска	14	" 8/12 I " " 10.30	
Гасъ касса	5 50	" 8/14 " " 10.50	
Жъмбове касса	15 00	" 10/14 " " 10.60	
Стомана "	27	" 12/14 " " 10.70	
Калай килограмъ	2 80	" 14 " " 10.80	
Нинадъръ "	1	" 8/12 II " " 9.90	
Телени гвозди върхъ	9 70	" 8/14 " " 10.10	
Шведско желео килограмъ	30	" 10/14 " " 10.20	
Желео Мъхъ, нал. вр.	7 35	" 12/14 " " 10.30	
" Шина килограмъ	21	" 14 " " 10.40	
Бъдла тенекия касса	22 50	" 4/12 II " " 9.20	
Масло Мирт, I качество килограмъ	1	" 8/14 " " 9.60	
Критско "	0 75	" 12/14 " " 9.70	
Леблебии "	— 39	" 14 " " 9.90	
Грозъде "	— 30	" Сул. небел. " 4/8 I " 9.40	
Маслини "	— 50	" П " " 8.60	
Циментъ Английски варель "	12	" беленъ " 4/14 I " 9.90	
Кюселе Тулоинъ I качество килограмъ	3 80	" II " " 9.50	
" Микетъ "	3 30	" Кастьръ " 12/16 I " 12.40	
" Сантаринъ I "	4 40	" 18/24 " " 14.10	
" тънко табанъ астаръ "	2 30	" 24 " " 14.40	
Кюселе Ичен. I качество "	3 30	" 28/36 " " 18.40	
" II "	3 —	" 32/36 " " 18.60	
" Туринъ II "	3 40	" Султанъ синъ " 4/14 I " 14 —	
Етекъ Английско "	1 70	" кафе " " 13.40	
Видело Кохъсъ I качество "	9 20	" алень " " 14.40	
" II "	8 10	" зил. и.ж. " " 13.30	
Вид. Кохъсъ Марк. С. Н. А. к. 12 14 16 18	—	" кав. синя " " 15.70	
килото л. зл. 10.60, 10.35, 10.10, 9.85 ст.		" Бояния разна " " 15.70	
" " " Марк. В. " 9.85, 9.60, 9.35 —		Тира З к. 9 либри № 18/24 I цфна	14.90
Лустричъ С. Н. А. к. 2 а 3 а 4 а 5 а		" " " II " " 13.10	
дузината 115 130 140 150 л. зл.		" 7 " " " 11.10	
" Емкаре " 105 115 125 137 "		" " " I " " 10.40	
" Меде " 90 100 106 115 "		" " " II " " 9.95	
Ваката Франц. Екстра к. 16 18 к.		Америкаче отъ 6 до 12 либри I " " 9.90	
килото л. зл. 7.40	7.10	" " " II " " 9.90	

ВАРНЕНСКИЙ ОКРЪЖЕНЪ СЪДЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1839

Варна, 17 Мартъ 1892 г.

Гражданското отдѣление на Варненския Окр. Съдъ въ распоредително заедниче на 1-и Мартъ т. г., разглагола заявленето (вх. № 1732), съ което Анастасъ Поповъ, Варненски жител, моли да уснови Георги, синъ на Катели Георгиевъ, съ согласието на посъддания, и съгласно чл. 37 отъ закона за усновяването, допускъ усновяването съ опредѣление № 660 отъ 13 Мартъ 1892 г.

П. Прѣдѣдатель: Д-ръ Недевъ.

Подсекретарь: Б. Николовъ.

АЙТОСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 335

На основание протоколното рѣшение на Айтоски Общ. Съвѣтъ отъ 13-и Ноември м. г. подъ № 32, утвърдено съ КНЯЖЕСКИ УКАЗЪ отъ 21 Януари т. г. подъ № 36, Айтоското Общ. Управление извѣстява на интересуопитъ лица, че на 16-и Априлъ т. г. часътъ въ 2 послѣ обѣдъ въ канцелярията на Общ. Управление ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за отчуждение на съдѣдующите недвижими общински имоти, а именно:

1-во. Една къща, състояща се отъ три стан, единъ ахър и единъ изба съ двора и място два декара, находяща се въ г. Айтосъ, въ "Кал-махъсъ" при съѣди: отъ дѣлътъ страни пътъ и отъ едната —турската джамия;

2-ро. Едно празнико място (ареа), състояще се отъ 1000 квадратни метра, находяща се въ г. Айтосъ, въ мястността "Виракай Гази махъсъ", при съѣди: отъ дѣлътъ страни пътъ и отъ едната —турската джамия;

3-то. Едно празнико място, състояще се отъ 1134 кв. метра, находяща се въ г. Айтосъ, въ "Александровска" улица, при съѣди: Ив. Ченгелски, Наскаль Тодоровъ, Русен Атанасовъ, Андонъ Вълчовъ и улица.

Переторжка на съдѣдующите дни.

Желаещите да взематъ участие въ

търгътъ дължни сѫ да внесатъ депозитъ 5% отъ първоначалната оцѣнка.

Поемните условия и др. книга се намиратъ въ канцелярията на Общ. Управление, дѣто можатъ да се видятъ всѣки пристъпственъ день.

г. Айтосъ, 21 Февруари 1892 год.

Кметъ: Т. Вълковъ

Секретарь: Ф. Симеоновъ

ДОБРИЧСКО ОКОЛИЙСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3326

Добричското Околийско Управление на основание прѣдписането на Варненското Окрайско Управление отъ 31-и Декември минжлата 1891 год. подъ № 17852, обявява за знание на интересуопитъ се, че се отчуждава за държава полза, къщата на Димо Ивановъ Кремиковъ, находяща се при самата Българо-Ромънска граница въ мястността "Чашъ Махала" Добричка Околия.

Освѣтъ това съобщава на интересуопитъ се, че се отчуждава за държава полза, къщата на Димо Ивановъ Кремиковъ, находяща се при самата Българо-Ромънска граница въ мястността "Чашъ Махала" Добричка Околия.

Между друго обявявамъ за знание и това на интересуопитъ се, че не се позволява отъ днесъ за напрѣдъ никакви поправки или постройки върху отчуждаемата се къща, заподъ съгласно чл. 8 отъ закона за отчуждението не да се взематъ въ внимание при оценка на къшата.

Гр. Добричъ 11 Мартъ 1892 г.

Околийски Началникъ: Ст. Божиловъ

Фин. Секретарь: К. Цв. Узуновъ

(1—207—1)

ОТЪ СЪДЕБ. ПРИСТАВИ ПРИ ВАР. ОКР. СЪДЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 87

Подписанъ, Иванъ Данчовъ, Съдебенъ Приставъ при Варненски Окр. Съдъ, на 1-и Добричски участъкъ, съгласно чл. 1004, 1009, 1010, 1021, 1025 и 1026 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявявамъ, че отъ последното трикратно публикуване настоящето въ вѣстникъ "Черно Море" въ канцелярията ми въ г. Добричъ, съдѣдъ дѣвъ недѣлище по почне и до 31 дено ще продължи въ десетъ дни съ правонаддаване 5% публичната продажба на съдѣдующай недвижимъ имотъ, именно: Една къща съ три стан на единъ катъ отъ прости и дървени материали, съ дамъ отъ сѫщия

пoto троикратно обнародване настоящето въ вѣстникъ "Черно Море" публичната продажба ще почне съдѣдъ дѣвъ недѣлище, ще се продължи имущество, принадлежащо на Михаилъ Димитровъ, отъ гр. Варна, а то е: едно лозе, находяща се въ Варненския лози мястностъ "Валларъ", отъ петь уврата, ограничено съ лозата на: Кости Краятолу, Киро Натриковъ, Кириакъ Сарандолъ, Тонъ Тодоръ и иже. Търъвъ на първоначалната цфна 300 лева. Това лозе е заложено на петеца.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение иска съ Михаилъ Ив. Януенъ изъ гр. Варна по испълнителни листове № 191 и 2420 отъ 23 Януари и 31 Октомври 1891 г. на 1 Град. Мировий съдъ, състоящи се отъ 200 лева и разноски по испълнението.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката.

Интересуопитъ се можатъ да виждатъ книжата по продажбата всѣки пристъпственъ день и частъ въ канцелярията ми.

Гр. Варна, 21 Януари 1892 год.

Съдебенъ Приставъ: Ив. Данчовъ

(3—199—1)

материалъ покривъ керемиденъ съ дворово място около 10 ара, находяща се въ с. ЕлиБей до съѣди: Х. Костадинъ и селск. пътъ, оцѣнена за 300 лева;

Тя къща е на Дмитрия Кировъ отъ с. ЕлиБей.

Продаде се за исплащане дългътъ му по испълнителни листове №-о № 485, 1721, къмъ С. Синвирски и др. отъ г. Добричъ.

Желаещите да ги купятъ могатъ всѣки работенъ денъ и часъ да дохаждатъ и наддаватъ надъ оцѣнката съобразна въ чл. 1017 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Гр. Добричъ 9-и Мартъ 1892 год.
П-и П. Съдеб. Приставъ: П. Костовъ.

(3—208—1)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 567

Подписанъ, Г. Захарievъ, помощъ. Съдебенъ Приставъ при Варненски Окр.

Съдъ, на 1-и градски участъкъ, на основание чл. чл. 903, 905, 906, 907, 910 и 913 отъ Гражданското Съдопроизводство обявявамъ, че на 22 Мартъ т. г. частъ по десетъ (10) прѣдъ обѣдъ, прѣдъ мусалата въ гр. Варна ще продавамъ съдѣдующите движими имущества, принадлежащи на Панайотъ Тодоровъ отъ гр. Варна, а тѣ сѫ: I триста седемдесетъ и деветъ (379) килограмма козя пастирма, оцѣнена килограмма — 70 ст. II. петдесетъ и единъ килограмъ суджукъ, оцѣненъ килограмма по 70 стотинки.

Тези имущества ще се продадатъ за удовлетворение иска съ Михаилъ Константиновъ отъ гр. Варна, по испълнителни листъ № 541 отъ 10 Мартъ 1892 г. на П. Варнен. Град. Мировий съдъ, състоящъ се отъ 892 лева, лихви и пр. разноски.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката, показана по горѣ.

Интересуопитъ се можатъ да виждатъ книжата по продажбата всѣки пристъпственъ день и частъ въ канцелярията ми